

LOBIRANJE

Lobiranje imenujemo izvajanje vplivanja, ko poskuša posameznik (lobist) vplivati na odločitev odločevalcev (lobirancev), ki so aktivni na področju oblikovanja in sprejemanja zakonodaje, splošnih aktov ter javnih politik, to pa počne nejavno in v interesu neke interesne organizacije.

»Lobiranje« po **Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK)** je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov, Banke Slovenije, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter na odločanje državnih organov, Banke Slovenije, organov in uprav lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah, razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov, postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev (14. točka 4. člena ZIntPK).

ZIntPK omejuje definicijo lobiranja s tem, da **odločevalce (lobirance)** omeji le na državne organe, organe in uprave lokalnih skupnosti, Banko Slovenije in nosilce javnih pooblastil, **odločitve** pa samo na tiste, ki se nanašajo na sprejemanje predpisov in drugih splošnih aktov ter druge zadeve, ki niso predmet sodnih in upravnih postopkov, postopkov javnih naročil ter drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. ZIntPK uvršča v **izvajanje vpliva** prav vsak nejavni stik lobista z lobiranci.

Takšno vplivanje je legitimno, mora pa biti zakonsko regulirano in transparentno.

Za **zakonito lobiranje**, kot ga določa ZIntPK, morajo biti kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- **nejaven stik** med lobirancem in lobistom oziroma predstavnikom interesne organizacije,
- namen **vplivanja na odločanje** znotraj javnega sektorja (pri tem se javni sektor za namene lobiranja nanaša zgolj **na državne organe, Banko Slovenije, organe in uprave lokalnih skupnosti ter nosilce javnih pooblastil**) v zadevah javnega pomena in
- vplivanje oziroma lobiranje se izvaja v interesu, imenu ali na račun določene **interesne organizacije**.

Lobiranje v skladu z ZIntPK je legitimna dejavnost, preko katere interesne organizacije na formalen in pregleden (transparenten) način dostopajo do formalnih centrov odločanja o zadevah javnega pomena.

Lobiranje pa **ni dopustno** v:

- sodnih postopkih,
- upravnih postopkih,
- postopkih javnih naročil in
- drugih postopkih, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov (zaposlitveni, disciplinski ...).

V zgoraj navedenih postopkih gre za **pravno regulirane postopke**, ki določajo specifične procesne pravice strank v posameznem postopku, zato vplivanje na odločevalce in njihove odločitve v teh postopkih ni dopustno oziroma ni dovoljeno, lahko pa gre pri tem celo za nezakonita ravnanja.

Podrobneje je lobiranje predstavljeno v Sistemskem pojasnilu o lobiranju na spletni strani KPK, in sicer v zavihku pojasnila: <https://www.kpk-rs.si/delo-komisije/instituti/lobiranje/>.